

# РЕШЕНИЕ

№ 2506

гр. София, 09.04.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 30.01.2015 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов**

**Веселина Женаварова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разглежда дело номер **10067** по описа за **2014** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/ срещу Решение от 27.08.2014г. по НАХД № 246/2013г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 16-и състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № КГ-1071 от 30.11.2012г., издадено от Председателя на ДАМТН, с което за нарушение на чл. 8, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух /ЗЧАВ/ във връзка с чл. 6, т. 2, Приложение № 2 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол /Наредбата; НИКТГУРНТК/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], вх. Г, ет. 9, ап. 94, представлявано от Искрен П. Н., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева на основание чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ.

Касаторът оспорва в цялост решението като неправилно и незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено, съответно НП - потвърдено.

В съдебното заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът – [фирма], редовно призван, не изпраща представител и не

изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 54602 от 12.09.2014г.; пощенско клеймо R 4100014471393 от дата 10.09.2014г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба /вх. № 84-03-61 от 13.12.2012г. по описа на ДАМТН; пощенско клеймо R PS 4400 00G9X2 D от 10.12.2012г./ срещу акт, подлежащ на оспорване – НП № КГ-1071 от 30.11.2012г., връчено на 05.12.2012г. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и не е изтекъл срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване по смисъла на чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 27.06.2012г. при извършена проверка на бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], вх. Г, ет. 9, ап. 94, представлявано от Искрен П. Н., се вземат проби от разпространяваното гориво от служители на ДАМТН /6 броя в чисти метални съдове, директно от пистолета на колонката през удължител/. Всеки един от съдовете бил запълнен по брояч с 800 мл от съответното гориво, пробите били plombирани и етикетирани, както и разделени на 3 контролни, 2 броя арбитражни и една за контрол за проверяваната фирма. Въз основа на контролните и арбитражни проби било установено, че горивото не съответства по показатели пламна температура и съдържание на сяра, за което били изготвени и протоколи. Въз основа на протоколите от изпитване в кредитирана независима лаборатория била изготвена експертиза, потвърждаваща несъответствието на горивото с показателите пламна температура и съдържание на сяра. За нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ във връзка с чл. 6, т. 2, Приложение № 2 от Наредбата е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № А-340/28.09.2012г., връчен на същата дата. На основание чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ с процесното НП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства: свидетелските показания на М. Д. Г. – актосъставител, на длъжност „главен инспектор“ към ДАТМН; съдебно-техническа експертиза; писмени доказателства, приложени по НАХД № 246/2013г. на СРС, Наказателно отделение, 16-и състав.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената

съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. СРС е установил, че актът и НП са издадени от компетентни административни органи, при спазване на правилата за ангажиране на административнонаказателна отговорност на проверяваното юридическо лице, при коректно обективиране на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, мястото, времето и начина на извършването му, с подвеждане на така установената фактическа обстановка под правилната правна квалификация и съответстващата ѝ санкционна разпоредба.

Настоящият състав не споделя извода за отмяна на процесното НП, изложено в мотивите на районния съд. Последният възприема изцяло съдебно-техническата експертиза, като отчита причините за отклоненията в показателите, които са изследвани. Сочи, че те могат да бъдат различни, т.нар. мъртво ниво на резервоара или при транспортиране на горивото, които фактори не могат да бъдат вменени като допуснати от бензиностанцията, респ. на дружеството – собственик. Транспортирането на горива не се осъществявало в клетки, които да са съхранявали отново същия вид гориво, което води до недопустимо смесване на горива, съответно до промяна на показателите на доставеното гориво. Обективирано е като краен извод, че не е доказано по несъмнен начин разпространяването от [фирма] на течно гориво за дизелови двигатели, несъответстващо на установените изисквания за качество.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ се забранява пускането на пазара, разпространението, транспортирането и използването на течни горива, които не отговарят на някое от изискванията за качество, посочени в Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол. Съгласно чл. 6, т. 2 от Наредбата течните горива за дизелови двигатели трябва да отговарят на изискванията за качество съгласно приложение № 2, от които и изследваните пламна температура /минимум над 55 °C/ и съдържание на сяра /максимум 10 mg/kg/. В случая се установява безпротиворечиво, че взетите проби не отговарят на тези изисквания видно от приложените по делото протоколи за изпитване и изслушаната съдебно-техническа експертиза. С последната се потвърждава отклонение от пламната температура с 1,5 °C, което приема за незначително, и отклонение с над 5,5 mg/kg, допуснато в резултат на транспортирането на горивото. При първата проба се констатира пламна температура  $50,5\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 0,9\text{ }^{\circ}\text{C}$  и съдържание на сяра  $17,6\text{ mg/kg} \pm 0,4\text{ mg/kg}$ , а при арбитражната проба - пламна температура  $51\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 0,91\text{ }^{\circ}\text{C}$  и съдържание на сяра  $17,3\text{ mg/kg} \pm 1,46\text{ mg/kg}$ . Спор по отношение на тези обстоятелства дори и да е възникнал в хода на административнонаказателното преследване е отстранен чрез направените проверки за съответствие на течното гориво с изискванията за качество. Правилно СРС е посочил, че от всички събрани по делото доказателства се установява по безспорен начин, че разпространяваното гориво не отговаря на показателите пламна температура /минимум над 55 °C/ и съдържание на сяра /максимум 10 mg/kg/. При правилно установяване на фактите по делото, при тълкуването на материалния закон е формиран извод за отмяна на НП, който настоящият състав не споделя.

Съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ „лице, което разпространява, включително като краен разпространител, или използва течни горива, които не съответстват на някое от

изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8, ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, независимо от наличието или липсата на декларация за съответствие, се наказва с глоба от 2000 до 20 000 лева, съответно с имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лева“. Съгласно § 1, т. 20 и т. 23 от ДР на ЗЧАВ „краен разпространител“ са бензиностанции, които извършват зареждане на течни горива, предназначени за горивните резервоари на отделните моторни превозни средства, от неподвижни инсталации (резервоари) за съхранение на тези горива“. „разпространение на течни горива“ е движението на течните горива по веригата от производител, съответно от вносител, до крайния разпространител, включително транспортиране, предоставяне на складови услуги и съхранение на течни горива в местата по чл. 3, ал. 1, т. 5“. Законодателят предвижда да бъде наложена имуществена санкция на лице, което разпространява, включително като краен разпространител, течни горива, които не съответстват на някое от изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8, ал. 1. Поставено е изискване деянието да не съставлява престъпление. Без значение е дали лицето, което е проверявано предостави или декларация за съответствие. Следователно – не се приема като допустимо, необходимо и относимо за изясняване на обективната истина доказателство представената от [фирма] декларация за съответствие. С разпоредбата на чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ се акцентира единствено върху изпълнителното деяние „разпространява“. Не се допуска несъответствието на горивата с изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8, ал. 1, да се обезпечи с декларация за съответствие, удостоверяваща получаването на съответното гориво от лицето разпространител. По делото са приложени фактури, приемо-предавателни протоколи, товарителница и други документи, с които са доказва фактът на транспортиране на проверяваното гориво. „Транспортирането“ на гориво, което не съответства на изискванията за качество, е ирелевантно за процесното нарушение обстоятелство. За съставомерността на деянието е от значение констатираното несъответствие, а не по какви причини то е допуснато. Нарушението е формално по своя характер и за неговото осъществяване е достатъчно наличието на горивото в бензиноколонката на проверяваната бензиностанция, не и дали нарушителят е извършвал конкретно зареждане на гориво от бензиноколонка на съответен клиент или друго подобно фактическо действие. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIII-и касационен състав,

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.08.2014г. по НАХД № 246/2013г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-и състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № КГ-1071 от 30.11.2012г., издадено от Председателя на ДАМТН, с което за нарушение на чл. 8, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух във връзка с чл. 6, т. 2, Приложение № 2 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], вх. Г, ет. 9, ап. 94, представлявано от Искрен П. Н., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000

/двадесет хиляди/ лева на основание чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.